

pravega brega ni; svet počasi narašča in potem ravno tako polagoma zopet popušča. O tem času smo videli samo praho, skorej nič zelenega, le tu in tam revno koruzo ali pa sladkorno repo. Tudi gaji so redki. Zato so najine oči zelenja pogrešale, in mojemu tovarišu se je vedno tožilo po zelenem Štajarju.

Vsa oznanila na severni železnici so v treh jezikih sestavljena: v nemškem, českem in poljskem. Na kupeji, kjer se ne sme kaditi, je zapisano česki: „pro nekouřici“; — Slovenci ga žgejo, Čehi pa ga kurijo. Poljski pa se veli: „Dla njepalacyh“. — Polaki ga tedaj palijo.

Ker svet povsod visi, tedaj mokrota lahko odteka, in zbog tega ni na nobeni njivi razgona, ampak cela njiva je eden ogon. Kako pa tedaj sejavec vé, kje je že sejal, če ni razgona? Pred kakor se spravi sejat, vzame ržene ali pšenične slame pod pazduho, in potem polaga slamo za slamo na praho od enega konca do drugega, in kaki poldrugi meter poleg prve redi slame polaga drugo red slame in tako naprej, dokler si cele njive ne razdeli in potem med dvema redima slame seje gori, med drugima doli in tedaj nikjer dvakrat ne seje. Drugi kraji, druge sege!

Ravno je „zdrava Marijo“ zvonilo, ko je železni konj v Polešovice primahal. Zdaj ste zopet radovedni, kaj imava midva v Polešovicah opraviti? O Polešovicah še gotovo niste nikdar ničesar čuli. Le pomirite se, saj sva jih midva tudi danes prvokrat občudovala.

(Dalje prih.)

Smešnica 47. Dve ženski, v tacih letih, da bi bili radi še mladi, bili ste se sprli. Njiji bi bila vsaka rajši veljala za mlajšo, a druga ji ni dala tega veljati. „Vi“, pravi naposled Meta, „Vi ste res čudna. Mlajša od mene čete biti, pa se že ne spomnite več svoje matere.“ „Kaj pa, da je to resnica“, odreže se Jeta, „jaz se ne spominjam več svoje matere. Kaj, če ste kje Vi moja mati!“

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Svitli cesar je za šolo pri sv. Petru v Savinjski dolini določil 300 fl. iz lastnega premoženja ter se bode šola vsled tega raztegnila na 2 razreda.

(Duhovne vaje.) Na Gornji Polskavi imeli so uni teden sv. misijon in v nedeljo slovesen sklep. Tudi Nj. ekscelecija mil. knezoškof so bili pri sklepnih pobožnostih.

(Dež. zbor.) Dnes v četrtek, dne 24. nov., snide se v Gradcu dež. zbor štajarske dežele. Žal, da tokrat ne bodo vsi slov. poslanci v njem. Bl. g. dr. Ferd. Dominkuš, s prva poslanec kmečke skupine v Mariborskem okraju, pozneje pa enake skupine v Celjskem okraju, je odložil svoje poslaništvo. Blagi gospod je storil veliko

za slov. ljudstvo, rad bi bil pa še več storil a ni se dalo. On vzame sedaj sicer slovo od poslanstva, gotovo pa ne od slov. ljudstva ali tudi to mu slej, kakor prej ohrani hvaležno srce.

(Imenovanje.) Dež. odbor štajarski je imenoval g. Fr. Matijašiča za potovalnega učitelja v sadjarstvu.

(Odlikovanje.) G. Ant. Bezenšek, doma v Konjicah, biva v Bolgariji ter ga je knez Ferdinand povzdignil v profesorja prve vrste na realni gimnaziji v Plovdivu.

(Občni zbor.) Posojilnica v Celju vabi svoje zadružnike k izvanrednemu občenemu zboru na nedeljo dne 4. decembra t. l. ob 8. uri zvečer v Celjski čitalnici. Na dnevnem redu je nadopolnitev načelnštva in sprememba pravil.

(Slovenski jezik pri sodniji h.) Sodnije morajo slov. vloge ne samo sprejemati, nego tudi v slov. jeziku reševati. Sodnija v Konjicah rešila je neko slov. prošnjo posojilnice v Celju v nemškem jeziku. Zoper to se je slednja pritožila pri pravosodnem ministerstvu, katero je Konjiško sodnijo koj pozvalo, da se ima opravičiti, zakaj je tako ravnala, ter ji je potem grajo izreklo, rekoč, da je minister z obžalovanjem opazil, da je sodnija nepostavno postopala, ter da pričakuje, da se bode sodnija v bodoče strogo po obstoječih postavah in naredbah ravnala, t. j. slovenske vloge slovenski reševala.

(„Zlahtna rozga Slov. Goric“.) Tako je ime drobni knjižici v veliki 8°, ki je ravno kar izšla v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Spisal jo je vlč. gospod dr. Ivan Križanič, stolni korar v Mariboru, Slovence za novo leto. V okvirju male povesti, življenju ubogega slov. dekleta, položil je g. pisatelj veliko lepih nauk za mlade in stare Slovence. Človek bi jih sicer v debelih knjigah ne našel toliko. Cena lične knjižice je 20 kr.

(Šulverein.) Kakor so v Mariboru sklenili, tako so tudi pri sv. Lenartu v slov. gor. stvar dognali ter obstoji ondi poslej podružnica nemškega šulvereina. Sedaj bode pač pšenica tamošnjim nemčurjem cvela — tudi po zimi. G. Mravlagg, načelnik te podružnice, ima pa za to še vendar na prodaj usnje tudi za slov. kupca.

(Za dijaško kuhinjo) darovala sta: mil. g. Ogradi kanonik in ravnatelj v bogoslovju 5 fl., stava v Slivnici 1 fl. Bog plati!

(Sejem.) Na Martinje je na večjih krajih živinsk sejem, toda, kakor slišimo, letos ni bilo skorej nikjer na njem žive kupčije. Krivo je pač to, da so spravili doslej še le malo vina v denar.

(Nesreča.) Pri Črni na Koroškem je bila Mislinja sila narastla ter je vzela več dreves, ki so ležala ob njej, seboj. Nekateri fantje so